

מה יגידו על

חול אבנר

אדימוס?

"זה מה שהכי עורר אותי" הגיבה הד"ר שוש אביגל, מנכ"לית התיאטרון, "מסתבר שהצופים הצעירים מקבלים את ההצגה בדיוק כפי שציפינו ורצינו שיקבלו אותה. הם אינם מתעסקים בפוליטיקה גבוהה, אלא מביטים בע"לילה דרך עיניה של הילדה, כסיפור אנושי."

סיפורה אביגל:

יש לי הרגשה שהעניין מתפתח מעבר למימדיו הטיבעיים. אומנם, הבין קורות המיקצועיות על ההצגה אינן

קרומות נגד החרג בחברה, והבעיות המוסריות שהן מעוררות. העלילה היא יותר מכשיר, דימוי מושאל לצורך ופורסמה מזמן.

המנהלת הצעירה של התיאטרון, שוש אביגל, סבורה שגם בתיאטרון מימסדי אפשר לחנך לערכי תרבות, סובלנות ודו־קיום. האם מישרד-החינוך יתן לה גיבוי בפרשה זו?

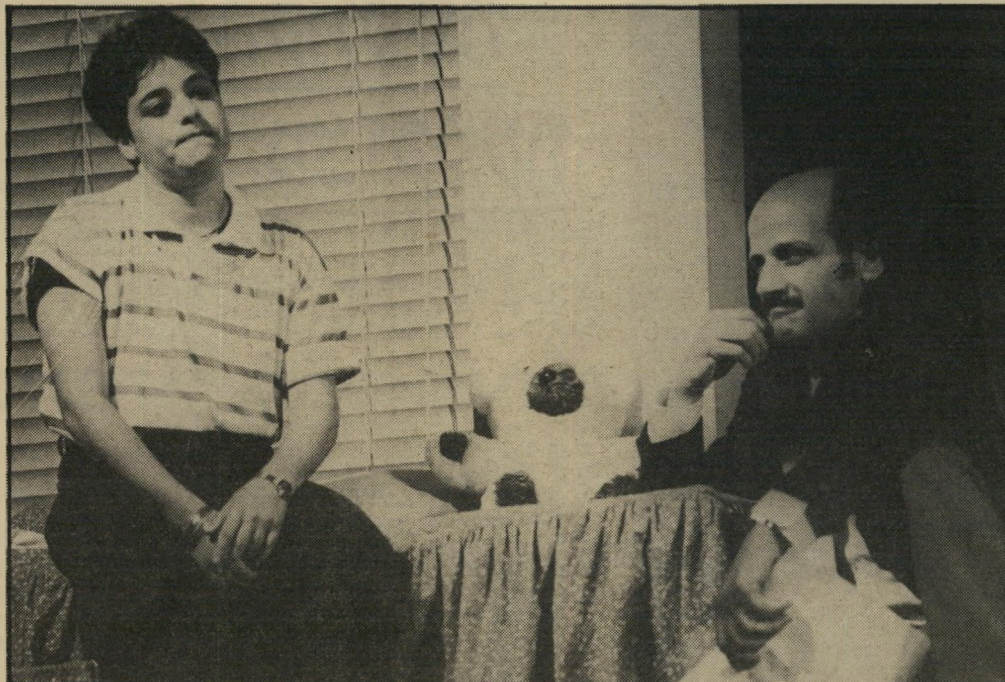
תיאטרון לילדים הוא עולם מרתק. פו הדוב, פינקו והרפת" קות בקירקס מלהיבים את הצופים הצעירים ומהלכים עליהם קסמים. אבל על המבוגרים, העייפים והציניים, הוא נוסך רק שיעמום.

כך זה היה תמיד. עד השבוע. כשי לפתע התהפכו היוצרות. בתיאטרון לילדים ולנוער, מיסר דו של מישרד-החינוך, מודאגים מה יעלה על גבולות של הצגת-הילדים החד" שה הפיצוץ ברחוב אהל"ן, ההצגה עלתה זה עתה לבימה, ומייד הצליחה לעורר פולמוס בין המבוגרים, הריוור חים עליה חרגו ממדוריה-התרבות, חדרו לעמודיה-החדשות. בכותרות גדולות נכתב בשבוע שעבר כי מורים ומנהלי בתי-ספר שוקלים לבטל את הזמנת ההצגה למסדותיהם, ושרבים מהם דורשים להכניס בה שינויים.

זה התחיל בכך שמישהו שלף את הטענה שההצגה "מעוררת נישואין מעורבים". אחריכך היה מורה שהבחין כי דמויות הערבים בהצגה מעוצבות באופן חיובי מדי, יחסית לדמויות היהודים. בסוף גם נמצא מלמד קפדן, שחטיט וגילה, למרבה הזוועה, כי באחת הסצנות מסכים לשולחן סדר-הפסח גם סועדים ערבים.

סדר פסח הסצינה שעוררה שערוריה: ליד הגיבורה, ערבי בכופיה (מימין), השחקן ויקטור עטר.

פיתוח דיון, מאשר הצגת מצב מציאותי מחיי היומיום. זו דרכו של תיאטרון, שהוא מטפל בבעיות מוסריות וחברתיות על-ידי חידור והקצנה של מצב, שאינו בהכרח מועתק מן המציאות. נושא המחזה איננו נישואי תערובת. המצב הקיצוני הזה הוא חלק מהטכניקה של הדראמה — לכוון בעיה לתוך שעה וחצי של הצגה, ולטפל בה באופן מרוכז.

האם ייפסל מחזה של סופוקלס בנימוק שהוא מעודד גילוי-ערייות?

חינוך לנישואי-תערובת? באותה המידה אפשר לפסול את אדיפוס המלך של סופוקלס, בטענה שהוא מעודד גילוי-ערייות. תיאטרון אינו אמור לחלק גולות-ארגעה, וגם ההצגה המסויימת הזו נועדה לעורר למחשבה, ולא להרדים אותה. מלכתחילה נערכנו לפעילות חינוך כית נוספת, לפני ואחרי ההצגה, והפצ"נו בין המורים דף-הדרכה בעניין זה. בין השאר המלצנו על קריאת הספר של דניאלה כרמי, והצענו גם סדנה מיוחדת, בשם בית משותף. בסדנה זו מפעילות מדריכות התיאטרון את התלמידים כדוברים מסוכסכים בבית משותף. הסיכוסכים אינם בהכרח רומים לאלה שבהצגה, אלא עולים מתוך הקהל וממה שמעסיק אותם. אנחנו תיאטרון ציבורי, המחזה או"שר לפני יותר משנה על-ידי ועדת

אב ובתו עורך-הדין סמיר מרואן (השחקן ויקטור עטר) ובתו נטשה (נוגה פז) בביתם. בעיקבות פיצוץ שאירע בשכונה נעצר האב

של נטשה, נער בן כפר ערבי, חיור אחרי נערה יהודית בת גילו. הם תיעבו את המורה הצרפנית והצי בועה, שבסוף ההצגה מתברר כי גרמה למעצרו של האב. וגם עמדו לצידו של יאן, החבר של נטשה, עולה חרש מרו"סיה, הסובל מלחציה של המורה, "להיות כמו כולם".